

Ανίκνευση σχολικής ετοιμότητας στο νηπιαγωγείο

Πριν μερικούς μήνες προσχολική σγωνή εντάχθηκε στην υποχρεωτική εκπαίδευση. Το γεγονός αυτό ασφαλώς διέφερε περισσότερα παιδιά στις τάξεις αν και νηπιαγωγείων, αυξάνοντας στατιστικά τις πιθανότητες κάποια από αυτά να ερφανίζουν διαταραχές στην ανάπτυξη, την φυσική υγεία και τη μάθηση. Εξάλλου, όπως έχει διαπιστωθεί πλέον σε άλλες χώρες, το φυσικό πρόβλημα παρουσίασται αλοένα και σε μικρότερες πληκτρές.

Ουδέποτε αυτό είναι το παρήγορό-και τη σημειωτική του έκεινον νιφάδερο και υπόρκοτνο βάσιμες ελπίδες διτι, χάρη στις εξελίξεις της γενετικής, της φυσιολογίας, αλλά και της παιδαγωγής, μπορεί να βελτιωθούν ακόμα και οι δυνατότητες πρόληψης αρκετών τέτοιων προβλημάτων. Οι νηπιαγωγοί όμως πρέπει να ενημερώνονται για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις νέες προκλήσεις της εποχής.

Στο παρόν ΑΦΙΕΡΩΜΑ του περιοδικού μας δια παρουσιάζουμε καταγεγραμένες επιδόσεις, εκφράσεις, εκδηλώσεις και συμπεριφορές ενός παιδιού προσχολικής πληκτράς που είναι έτοιμο για το σχολείο.

Σύμφωνα με τις "προδιαγραφές ετοιμότητας για το σχολείο" που έχει καταγράψει ο dr. Trent Blankenship για τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης του Wyoming, οι επιμέρους τομείς της ανάπτυξης ενός παιδιού είναι οι ακόλουθοι:

γλώσσα,
γραμματισμός,
κοινωνικο-συναισθηματική ανάπτυξη,
μέθοδος μάθησης,
μαθηματικά,
επιστήμη,
σωματική υγεία και ανάπτυξη και
δημιουργικές τέχνες.

Για λόγους οικονομίας χώρου, θα ασχοληθούμε μόνο με τους 5 πρώτους τομείς, τη γλώσσα, τον γραμματισμό, την κοινωνικο-συναισθηματική ανάπτυξη, τις μεθόδους μάθησης και τα μαθηματικά. Εννοείται ότι κάθε καταγραφή, όσο έγκυρη και αν είναι, δεν αντιπροσωπεύει πλήρως ένα παιδί σύντομα αποτελεί απαραβότο 'κανόνα' ανάπτυξης. Έχει, ασφαλώς, τη σημασία της σε επίπεδο ενδείξεων και γενικών χαρακτηριστικών. Όμως, εάν ένα παιδί δεν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές στο 100%, δεν σημαίνει υποχρεωτικά ότι υποτερεί ή καθυστερεί.

A. Γλώσσα

- To παιδί ακούει και καταλαβαίνει
- Το παιδί θα πρέπει από τις απονήσεις του να δείχνει ότι κατανοεί την ομιλούμενη γλώσσα

- Το παιδί ακούει και καταλαβαίνει
- Το παιδί θα πρέπει από τις απονήσεις του να δείχνει ότι κατανοεί την ομιλούμενη γλώσσα

2. Καταλαβαίνει και ακολουθεί οδηγίες, είτε απλές είτε πιο σύνθετες

3. Καταλαβαίνει ένα, διαρκώς αυξανόμενο, σύνθετο και ποικιλό λεξιλόγιο

4. Καταλαβαίνει βασικές έννοιες της γλώσσας

5. Διακρίνει διαφορετικούς τρόχους του περιβάλλοντος

6. Καταλαβαίνει ερωτήσεις που αρχίζουν από "ποιος, πι, πού, πότε, γιατί"

7. Παρακολουθεί τη συνομιλία τρίτων και παίρνει μέρος σ αυτήν

8. Εάν τα Ελληνικά δεν είναι μητρική του γλώσσα, ακούει και καταλαβαίνει όλο και περισσότερο τη γλώσσα της χώρας υποδοχής

II. Το παιδί μιλάει και επικοινωνεί

1. Ρωτά ή απαντά σε απλές ερωτήσεις

2. Ξεκινά μια συζήτηση και ανταποκρίνεται κατάλληλα σε συζητήσεις με συνομηλίκους και μεγάλους

3. Χρησιμοποιεί ένα όλο και πιο σύνθετο και ποικιλό λεξιλόγιο στον προφορικό του λόγο

4. Έχει, ανάλογα με την ηλικία του, κανονική όρθρωση

5. Επικοινωνεί χρησιμοποιώντας αλοκωμαριένες προτάσεις, με ολοένα αυξανόμενο μέγεθος και γραμματική σύνθεση

6. Εάν τα ελληνικά δεν είναι η μητρική του γλώσσα, προσδεύει συνεχώς στη χρήση τους

B. Γραμματισμός

I. Φωνολογική επίνυωση

1. Αναγνωρίζει την ομοιοκαταλήξια

2. Συμπληρώνει την ομοιοκαταλήξια

3. Δημιουργεί στοιχά λέξεων με τον ίδιο αρχικό όχο

4. Διακρίνει τις μεμονωμένες λέξεις μέσα στην πρόταση

5. Συνδυάζει συλλαβές για την παραγωγή προφορικού λόγου

6. Χωρίζει τις συλλαβές στον προφορικό λόγο

7. Διακρίνει τους φθόγγους στον προφορικό λόγο

8. Αναγνωρίζει τους αρχικούς φθόγγους των λέξεων (από ποιο ήχο αρχίζει μια λέξη)

9. Γνώσεις για τα βιβλία και κατανόηση περιεχομένου

10. Ακούει με προσοχή και μετά συζητά για διάφορα παραμύθια και ιστορίες

11. Εκφράζει ενδιαφέρον για δραστηριότητες που σχετίζονται με το διάβασμα

12. Γνωρίζει πώς να κρατά και πώς να βάζει στη θέση του ένα βιβλίο

13. Επαναλαμβάνει ιστορίες και παραμύθια με αρχή, μέση και τέλος

14. Μαντεύει τι πρόκειται να γίνει στη συνέχεια ενός παραμυθιού

15. Κάνει συσχετισμούς ανάμεσα στον εαυτό του και το παραμύθι

III. Επίγνωση της σημασίας του έντυπου κειμένου και συμμετείνει στην έννοια

1. Συνειδητοποιεί πλήρως και σε διάφορες περιπτώσεις το τυπωμένο κείμενο

2. Καταλαβαίνει τις διαφορετικές χρήσεις των διαφόρων εντύπων

3. Εντοπίζει την αρχή (από επάνω αριστερά) και το τέλος (κάτω δεξιά) ενός τυπωμένου κειμένου

4. Κατανοεί το γεγονός ότι κάθε κείμενο περιέχει ένα μήνυμα

5. Αναγνωρίζει τη σχέση ανάμεσα στον προφορικό και τον γραπτό λόγο.

6. Αναγνωρίζει την κάθε λέξη ως μονάδα του κειμένου.

IV. Πρώτες απότιμες γραφείς

1. Το παιδί κατανοεί ότι η γραφή χρησιμοποιείται για διάφορους σκοπούς

2. Με ζωγραφιές, γράμματα και, μέσα στο πλαίσιο του παγκινδιού, αφηγείται ιστορίες

3. Δικαιάζει διαρκείς περιοδότερο γραφικά είδη και μλάκι, χαρτάδι, μολύβια, κλπ
4. Γράφει απλές λέξεις, όπως το ονομά του
5. Διαβάζει ό,τι έχει γράψει

γ. Η γνώση της αλφαριθμητικού

1. Μπορεί να συσχετίσει τουλάχιστον 10 γράμματα με τη μορφή ή τους φθόγγους τους
2. Αναγνωρίζει τα αρχικά γράμματα σε γνωστές λέξεις
3. Αναγνωρίζει γράμματα, καθώς ακούει την εκφώνηση τους

Γ. Κοινωνικο-συναισθηματική ανάπτυξη

ι. Η επίδραση των ειδικού

1. Εδώ την ικανότητα να αποχωρίζεται την οικογένεια του και να προσαρμόζεται σε νέες καταστάσεις
2. Δείχνει την αρμόδιουσα εμπιστοσύνη σε εντηλήκους που μπορούν να βοηθήσουν (μέλη της οικογένειας, φίλους, εργαζόμενοι σε υπηρεσίες) και λιγότερη σε άλλους
3. Αναγνωρίζει/εκφράζει προσωπικά συναισθήματα και ανταποκρίνεται κατάλληλα σε συναισθήματα άλλων

4. Διεκδικεί τα δικαιώματά του

5. Δείχνει εμπιστοσύνη σε μια σερή προσωπικών ικανοτήτων και εκφράζει μακροποίηση για επιτεύγματά του
6. Γνωρίζει μέρη του σώματος και τις λειτουργίες τους

ii. Αυτο-έλεγχος

1. Είναι σε θέση να αυτο-μυθιζείται
2. Παίρνει πρωτοβουλίες και επίδικαιει την αντεργατικότητα
3. Αυτολαμβάνει την ευθύνη της αυτο-προστασίας
4. Σέβεται και φροντίζει την τοξη και τα πράγματα που βρίσκονται εκεί
5. Αναλογείται κανόνες και συνήθειες της τάξης του
6. Συγκεντρώνεται στην εργασία του μέχρι να την ολοκληρώσει

iii. Προ-κοινωνική συμπειριφορά

1. Παίζει με διάφορα παιδιά
2. Αναπτύσσει μια αισθητή φιλία
3. Αναγνωρίζει τα συναισθήματα του άλλου και ανταποκρίνεται με κατάλληλο τρόπο
4. Επενδρείει στρατηγικές επιλογής προβλημάτων για να δώσει λύση σε διαφορείς και προστρέψεις

iv. Γνώση όλων οικογενειών και της κοινότητας που βρί

1. Εντοπίζει αιμορραγίες και διαφορές ανάμεσα στο ίδιο και τους άλλους
2. Διακρίνει τη σύνθεση της οικογένειας του και τα προσωπικά χαρακτηριστικά των μελών (γένος, τόπος διαμονής, οριζόντιο τηλεφώνου και επίβετο)

3. Διακρίνει διαφορετικούς ρόλους και σχέσεις ανάμεσα σε μέλη της οικογένειας

4. Περιγράφει μερικά επαγγέλματα και τι κάνει κάθε επεγγέλματος

Δ. Μέθοδοι μάθησης

Ι. Αναπροσαρτατικοί και συμβολικοί συλλογισμοί

1. Μιμείται ρόλους και καταστάσεις

2. Χρησιμοποιεί διάφορα αντικείμενα για να αναπροσαρτείται αληθινά πράγματα σε μημητικά παιχνίδια

3. Δημιουργεί και ερμηνεύει "ρόλους" σε αντορραστάσεις

ΙI. Πρωτοβουλίες και περιέργαση

1. Συμμετέχει σε συνεχείς αιδηνόμενη ποικιλά δραστηριοτήτων και έργων

2. Παίρνει ανεξάρτητες αποφάσεις

3. Έχει ευελιξία, φαντασία και επινοητικότητα

4. Δείχνει προθυμία και περιέργαση να μάθει, μέσω ενεργούς διερεύνησης

5. Είναι έτοιμο να δοκιμάσει νέα πράγματα

ΙΙI. Αρραβωνισμοί και σπάνιση

1. Επιλέγει μέχρι να ολοκληρώσει ποικίλες εργασίες

2. Θέτει στόχους. Επινοεί σχέδια και μετά τα συνεχίζει και τα ολοκληρώνει

3. Αναπτύσσει την ικανότητα να εργάζεται ανεξάρτητα

ΙV. Συλλογισμοί και επίληψη προβλημάτων

1. Βρίσκει περιοδότερες από μια λύσης σε ένα πρόβλημα, με εργασία ή μια ερώτηση

2. Αναγνωρίζει και προσχωρεί στην επίληψη προβλημάτων με τη μέθοδο "δοκιμή και λάθος". Άλλημερο με συνομιλήσους και εντηλίκους.

3. Ταΐζονται, συγκρίνει και αντιπαραβίλεται αντικείμενα και γεγονότα, σύμφωνα με το μοναδικό χαρακτηριστικό τους.

Ε. Μοδιμοτικά

Ι. Άριθμοι και χρήσης των

1. Χρησιμοποιεί την αντιστοιχία "ένος-προς-ένα" για να μετρήσει αντικείμενα και να τα προσέξει ομόδειος αντικείμενων

2. Συγκρίνει αριθμούς αντικείμενων, χρησιμοποιώντας τις καπόληλής λέξεις

3. Είναι ικανό να συνδυάζει, να έρχεται και να λέει "τίσσα είναι" συγκεκριμένα αντικείμενα

4. Συσχετίζει με νόημα εννοιες αριθμών, ποσότητας και αριθμητικά σύμβολα

5. Χρησιμοποιεί αριθμούς και μέτρηση, με μέσο για την επίληψη προβλημάτων και καθορισμό ποσότητας

6. Είναι ικανό να μετρά στη σειρά μέχρι το 10 ή και παραπάνω

ΙΙ. Γενικητρία και αισθητική του χώρου

1. Αναγνωρίζει, συνομιλεί, περιγράφει και συγκρίνει βασικά σχήματα, τα μέρη από τα οποία αποτελούνται, αλλά και τα χαρακτηριστικά τους

2. Βασίζει μαζί και μετά χώρα σύμφωνα σχήματα

3. Συμπεραίνει κατά πόσουν 2 σχήματα έχουν ή δεν έχουν ίδια μέγεθος και σχήμα

4. Ταΐζεται, αφαίρει, βάζει στη σειρά και ανακατανέμει αντικείμενα, σύμφωνα με διάφορα χαρακτηριστικά τους

5. Είναι σε θέση να κατανοήσει την κατεύθυνση, τη σερή και τις θέσεις των αντικείμενων, όπως και το λεξόλογο που αναφέρεται σε όλα τα προγύρουμα

ΙΙΙ. Μοτίβα και μετρήσεις

1. Αναγνωρίζει, σπανακομένει και επεκτείνει από μοτίβα

2. Κάνει συγκρίσεις αντικείμενων

3. Για να προσδιορίσει το μέγεθος ενός αντικείμενου, χρησιμοποιεί όλα τα συγκεκριμένα για το μέγεθος μέτρησης

ΙV. Συμπέρασμα

Από όλα τα παραπάνω καταλαβαίνουμε ότι μόνο οι γνώσεις και η ερμηνεία με τις, ας πούμε, "αγοράκις δραστηριότητες και δεξιότητες" δεν αρκούν για να είναι ένα μικρό παιδί έτοιμο για το σχολείο. Η επικοινωνία με τους άλλους, τόσο μέσω της γλώσσας, όσο και μέσω της εκφραστικής συναισθημάτων και της κατανόησης των συναισθημάτων των άλλων, καθώς και η ευελιξία, η προσαρμοστικότητα σε νέες καταστάσεις, η δυνατότητα συνήπερης και συνεργασίας είναι είδους αν άλλο μεγαλύτερης σημασίας.

Αν οι γνώσεις και οι εκπαιδευτικοί προσχολαρχής τηλεοπτικά συνεργαστούν και κατανοήσουν τις ανάγκες των μικρών παιδιών, θα μπορέσουν να επιτύχουν τις μικρές ή τις μεγαλύτερες δυσκολίες, τις αναφορές τους φύσισαν, τις φοβίες ή άλλα προβλήματα ανάπτυξης, μάθησης ή ψυχολογικού που παρευποδίζουν ώπουλα την εξέλιξη των παιδιών.

Τέλος, ένα στοιχείο που πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερα είναι το εξής: αν οι επιδράσεις ενός παιδιού σε κάποιαν συγκεκριμένα τομέα είναι εξαιρετικές, γονείς και εκπαιδευτές θα πρέπει να θεωρούν ότι όλα θα πάνε καλά και στους υπόλοιπους Δημοτάρη, αν, για παράδειγμα, ένα παιδί προσχολαρχής τηλεοπτικού, έχει πολλές απόδοσεις στα μαθηματικά, αλλά δεν παίζει καθημερινά με τα άλλα παιδιά, αν, με άλλα λόγια έχει αρκετά ανεπιγυμνητή ευθύνη, όμως λιγότερο ανεπιγυμνητή κοινωνικο-συναισθηματική αρμότητα, δεν επερχόται εφηγογυμνός το παιδί χρειάζεται ρομπέο-άγγι, απαραίτητα από ενδικούς. Το "διαβατήριο" για μια καλή ωρι μπορεί να προσφέρει ο δεκτής νοητούσυνης, όπως δεν συνδιδόται από την καλή αυτο-εκόνο και τις ομαλές διαπροσωπικές σημασίες.

